

Déjà vu historických rozmerov

- CZ24 News | 2. února 2022

USA: „Zdrojom inšpirácie“ súčasnej americkej zahraničnej politiky sú rusofóbne výmysly z čias Hitlerovej Tretej ríše.

Je nepravdepodobné, že by veľa ľudí sledovalo [plnú verziu](#) včerajšieho zasadnutia Bezpečnostnej rady OSN o Ukrajine. No mimochodom, stálo to za to. Aspoň z dôvodu uistenia sa, do akej spodiny sa zrútila západná a, v prvom rade americká, diplomacia, ktorá sa v podstate zvrhla na prúd propagandistických zvratkov, nepotrebuje žiadne argumenty ani fakty. Všetci naokolo sú vinní len preto, že Amerika má vždy pravdu a nemôže to byť inak — to je hlavný a jediný princíp tejto „diplomacie“.

Niet divu, že ruský zástupca v BR OSN sa neobťažoval vyvracať americké dôkazy o „ruskej agresii“, ktoré v prejave predstaviteľky USA jednoducho neboli. Ak nepočítame jej vyjadrenia o rozmiestnení ruských jednotiek na území Ruska, kde sú rozmiestnené v súlade s medzinárodným právom.

Vasilij Nebenzja, ktorý očividne ľutoval, že sa musí vysporiadať s takými šialenými kolegami, napriek tomu informoval svetové spoločenstvo, že krajina, ktorá obviňuje Rusko z rozmiestnenia jednotiek na svojom území, drží svojich vojakov na vojenských základniach po celom svete a pácha vojenskú agresiu tak pravidelne ako raňajkuje.

Vasilij Nebenzja

„Manévre Spojených štátov okolo zvolania nášho dnešného stretnutia sú obzvlášť neadekvátne a pokrytecké na pozadí skutočnosti, že sú to Američania, ktorí majú rekordnú úroveň prítomnosti vojakov mimo svojho územia. Americká armáda, poradcovia, zbrane, vrátane jadrových, sa často nachádzajú tisíce kilometrov od Washingtonu. Nehovoriac o tom, že americké vojenské avantúry si vyžiadali desiatky a státisíce životov občanov tých krajín, kde niesli svoju „slobodu a demokraciu“. Spojené štáty opakovane, vrátane posledných rokov, použili silu proti iným štátom bez sankcií Bezpečnostnej rady OSN. Vo svojom arzenáli majú jednostranné sankcie a donucovacie prostriedky, vyhrážky, ktorými sa snažia každého prinútiť, aby ich dodržiavali, ako rozsudok od nejakého najvyššieho súdu. Podľa amerických expertov bolo 84 zo 193 členských krajín OSN v tej či onej miere vystavených americkej okupácii alebo agresii. A v 191 štátoch v 20.-21. storočí tak či onak boli umiestnené americké jednotky. Podľa verejne dostupných údajov majú Spojené štáty okolo 750 vojenských základní vo viac ako 80 krajinách sveta. Celkový počet amerických vojakov umiestnených v zahraničí je 175 000. Z toho viac ako 60 tisíc v Európe. Objem vojenského rozpočtu USA v roku 2020 predstavoval 778 miliárd dolárov, kým ruský 61 miliárd. To je 12-krát menej.“

Najpozoruhodnejšie však pre mňa pri sledovaní tejto relácie bol silný pocit „déjà vu“, ktorý sa väčšinou dostaví, keď máte pocit, že toto všetko alebo niečo veľmi podobné, ste už niekde videli alebo počuli. Ako vyštudovaný historik som si nemusel príliš dlho namáhať pamäť, aby som pochopil, „odkiaľ vietor fúka“. A aké udalosti historickej minulosti spôsobujú takéto senzácie.

Aby ste sa presvedčili, že v tomto prípade sú takéto paralely plne opodstatnené, navrhujem, aby ste sa osobne oboznámili s textami týchto dvoch dokumentov a zhodnotili mieru ich podobnosti. A je taká, že ak sa nezameriate na jednotlivé historické črty a geografické rozdiely, hoci nie príliš veľké, je takmer nemožné zbaviť sa pocitu hlbokéj identity týchto dvoch textov a duševnej príbuznosti ich autorov.

Prvý „text“ odprezentovala deň predtým americká veľvyslankyňa pri OSN Linda Thomas-Greenfieldová. Citujem to takmer doslovne, aby som nebol obvinený zo selektívneho citovania:

„Vážení kolegovia, situácia, ktorej čelíme v Európe, je naliehavá a nebezpečná a stávky pre Ukrajinu - a pre každý členský štát OSN - nemôžu byť vyššie. Kroky Ruska zasahujú do samotného srdca Charty OSN. Je to taká jasná a významná hrozba pre mier a bezpečnosť, ako si ktokoľvek dokáže predstaviť. Po 2. svetovej vojne bola vytvorená Rada, aby sa zaoberala presne hrozbou, ktorej Ukrajina teraz čelí. Ako sa uvádza v článku 39 — „Bezpečnostná rada rozhodne o existencii akéhokoľvek ohrozenia mieru.“ Ruská agresia dnes ohrozuje nielen Ukrajinu. Ohrozuje aj Európu. To ohrozuje medzinárodný poriadok, ktorý má tento orgán udržiavať. Charta OSN, ktorá, ak za niečo stojí, podporuje zásadu, že jedna krajina nemôže len tak silou mocou prekresliť hranice inej krajiny alebo prinútiť obyvateľov inej krajiny žiť pod vládou, ktorú si nezvolili. Najprv si ujasnime fakty. Rusko zhromaždilo pri hraniciach s Ukrajinou masívnu vojenskú silu viac ako 100 000 vojakov. Ide o bojové sily a špeciálne jednotky pripravené na útočné operácie na Ukrajine. Toto je najväčšia - dobre ma počúvajte - mobilizácia vojsk v Európe za posledné desaťročia. A zatiaľ čo o tom hovoríme, Rusko posielala ešte viac vojakov a zbraní, aby sa k nim pridali. Rusko už použilo viac ako 2000 železničných vagónov na prepravu vojakov a zbraní z celého Ruska k ukrajinským hraniciam. Rusko tiež nasadilo do Bieloruska takmer 5000 vojakov s balistickými raketami krátkeho doletu, špeciálnymi jednotkami a protiletadlovými batériami. Videli sme dôkazy, že Rusko má v úmysle do začiatku februára rozšíriť svoju prítomnosť na viac ako 30 000 vojakov v blízkosti bielorusko-ukrajinských hraníc, menej ako dve hodiny severne od Kyjeva. Okrem vojenskej aktivity sme v posledných týždňoch zaznamenali aj prudký nárast kybernetických útokov proti Ukrajine. Nárast ruskej armády na hranici sprevádzali nové požiadavky a agresívna rétorika. Toto je eskalácia agresie, ktorú vidíme z Ruska znova a znova. V roku 2014 Rusko nezákonne napadlo a zmocnilo sa Krymu. V roku 2008 Rusko napadlo Gruzínsko. Ruské jednotky v súčasnosti odmietajú opustiť Moldavsko napriek želaniam moldavského ľudu a jeho demokraticky zvolenej vlády. Ak bude Rusko pokračovať v invázii na Ukrajinu, nikto z nás nemôže povedať, že sme to nečakali. A následky budú strašné, preto je toto stretnutie dnes také dôležité. Ruská vojna na východe Ukrajiny zabila už viac ako 14 000 Ukrajincov. Takmer 3 milióny Ukrajincov, z ktorých polovicu tvoria starší ľudia a deti, potrebujú jedlo, prístrešie a životne dôležitú pomoc. Akokoľvek je táto situácia zničujúca, bledne v porovnaní s humanitárnymi dôsledkami rozsiahlej pozemnej invázie, ktorú Rusko v súčasnosti plánuje na Ukrajine. Ruskí lídri roky tvrdili, že Ukrajina nie je skutočnou krajinou a spochybňovali jej právo na sebaurčenie. Aby bolo jasné: Ukrajina je členským štátom OSN, ktorý nedávno oslávil tri desaťročia nezávislosti. Má hrdých ľudí a bohatú kultúru. Ukrajina, suverénna krajina a suverénny národ, má právo nezávisle určovať svoju budúcnosť bez hrozby použitia sily. Náš medzinárodný poriadok nie je dokonalý. Ale je založený na rešpekte k ľuďom a krajinám, aby si sami vládli, chránili sa a komunikovali s tými, ktorých si vyberú. Všetky krajiny majú záujem chrániť a zachovávať tieto princípy. A nič zásadnejšie nemôže byť. Čo by pre svet znamenalo, keby bývalé impériá mali licenciu začať násilne získavať územie? To by nás dostalo na nebezpečnú cestu. Rusko si, samozrejme, mohlo vybrať inú cestu: cestu diplomacie. V posledných týždňoch Spojené štáty spolu s našimi európskymi spojencami a partnermi, ako aj ďalšími krajinami na celom svete znepokojenými hrozbou Ruska pre Ukrajinu naďalej robili všetko, čo bolo v ich silách, aby túto krízu vyriešili mierovou cestou. Vo všetkých týchto rokoch boli naše posolstvá jasné a konzistentné: hľadáme cestu mieru. Hľadáme spôsob dialógu. Nechceme konfrontáciu. Ale budeme odhodlaní, rýchli a jednotní, ak Rusko bude

pokračovať v invázii na Ukrajinu. Naďalej veríme, že existuje diplomatické východisko z krízy spôsobenej nevyprovokovaným vojenským hromadením Ruska. Spojené štáty dali jasne najavo, že ak skutočne hovoríme o bezpečnostných problémoch Ruska v Európe, ponúkame im možnosť vyriešiť tieto problémy pri rokovacom stole. Skúškou dobrej vôle Ruska v najbližších dňoch a týždňoch je, či si sadnú za tento stôl a zostanú pri ňom, kým sa nedohodneme. Ak to odmietnu urobiť, svet bude vedieť prečo – a kto je za to zodpovedný. Vážení členovia Rady a ostatné členské štáty OSN, vyzývame vás, aby ste s nadhľadom hodnotili nielen vyhlásenia Ruska, ale aj ich činy. Posúďte riziko, ktoré to predstavuje nielen pre ukrajinskú hranicu a jej obyvateľov, ale pre nás všetkých. A vystupujte jasne a rozhodne v prospech cesty diplomacie, nie cesty konfliktu.“

A teraz druhý dokument, ktorý bol napísaný pred viac ako osemdesiatimi rokmi. Pri stretnutí s ním sa len ťažko zbavíte pocitu, že práve on bol zdrojom „inšpirácie“ pre americkú veľvyslankyňu, ktorá práve obvinila Rusko zo všetkých smrteľných hriechov. Nebudeme ho tu môcť citovať celý, je na to príliš veľký. Tí, ktorí chcú, to môžu urobiť sami pomocou [odkazu](#).

Avšak tú časť, ktorá je venovaná „ruskej agresii“ a doslova na nerozoznanie je podobná súčasným americkým propagandistickým cvičeniam, vám nemôžeme nedať do pozornosti. Bolesť výrečne toto „dépà vu“ charakterizuje vždy rusofóbnu podstatu Západu. Či už je to nacistická ríša, alebo súčasné „krištáľové mesto demokracie na kopci“ v podobe Spojených štátov.

Nóta nemeckého ministerstva zahraničných vecí vláde Sovietskeho zväzu z 21. júna 1941

„Protinemeckú politiku sovietskej vlády sprevádzala vo vojenskej oblasti stále sa zvyšujúca koncentrácia všetkých dostupných ruských ozbrojených síl na rozšírenom fronte od Baltského po Čierne more. Dokonca aj v čase, keď bolo Nemecko silne okupované na Západe, vo francúzskom ťažení a na východe zostala len veľmi malá časť nemeckých jednotiek, ruské vrchné velenie začalo so systematickým presunom veľkých vojenských kontingentov na východnú hranicu Ríše a masové sústredenia boli zaznamenané najmä na hraniciach Východného Pruska a Generál-gubernátorstva, ako aj v Bukovine a Besarábii proti Rumunsku. Neustále boli posilňované aj ruské posádky na fínskych hraniciach. Medzi ďalšie opatrenia v tejto oblasti patrilo presun čoraz väčšieho počtu ruských divízií z východnej Ázie a Kaukazu do európskeho Ruska. Potom, čo sovietska vláda svojho času uviedla, že napríklad Pobaltie bude obsadené len malou armádou, sa len v tejto oblasti po jej obsadení sústredilo čoraz silnejšie zoskupenie ruských vojsk, ktoré sa dnes odhaduje na 22 divízií. Ruské jednotky sa stále viac a viac približujú k nemeckým hraniciam, hoci na nemeckej strane neboli prijaté žiadne vojenské opatrenia, ktoré by mohli takéto akcie Rusov ospravedlniť. Až takéto správanie Rusov prinútilo nemecký Wehrmacht prijať protioopatrenia. Okrem toho sa do popredia dostali samostatné formácie ruskej armády a letectva a silné formácie vzdušných síl sú umiestnené na letiskách pozdĺž nemeckých hraníc. Od začiatku apríla sa zvýšil aj počet narušení ríšskej hranice a čoraz častejšie nad ňou prelietavajú ruské lietadlá. To isté sa podľa rumunskej vlády deje v rumunských pohraničných oblastiach, v Bukovine, Moldavsku a pri Dunaji. Vrchné velenie Wehrmachtu od začiatku tohto roka opakovane upozorňovalo zahraničnopolitické vedenie Ríše na túto rastúcu hrozbu pre Ríšu zo strany ruskej armády a zdôrazňovalo, že za takýmto konaním sa môžu skrývať len agresívne zámery. Tieto správy vrchného velenia Wehrmachtu so všetkými podrobnosťami v nich obsiahnutými sa teraz zverejňujú. Ak existovali čo i len najmenšie pochybnosti o agresívnych cieľoch koncentrácie ruských vojsk, tak tie úplne zmizli po správach, ktoré vrchné velenie Wehrmachtu dostalo v posledných dňoch. Po všeobecnej mobilizácii v

Rusku je teraz proti Nemecku sústredených najmenej 160 divízií. Výsledky pozorovaní z posledných dní ukazujú, že zoskupovanie ruských jednotiek, najmä motorizovaných a tankových formácií, prebieha tak, že ruské vrchné velenie môže kedykoľvek prejsť k agresívnym akciám na rôznych úsekoch nemeckej hranice. Hlásenia o zvýšenej prieskumnej a hliadkovej činnosti, ako aj denné hlásenia o incidentoch na hraniciach a stretoch medzi vysunutými stanovišťami oboch armád dotvárajú obraz o vojenskej situácii napätej na hranici možnosti, v ktorej môže kedykoľvek dôjsť k výbuchu. Nemecko sa nebude pozeráť na túto vážnu hrozbu pre svoje východné hranice a nič nerobiť. Preto Führer nariadil nemeckému Wehrmachtu, aby odrazil túto hrozbu všetkými prostriedkami, ktoré má k dispozícii. Nemecký národ chápe, že v nadchádzajúcom boji nielenže bráni svoju vlasť, ale že je povolaný zachrániť celý kultúrny svet pred smrteľným nebezpečenstvom bolševizmu a otvoriť cestu skutočnému sociálnemu rozmachu v Európe. Berlín, 21. júna 1941“

Ako vidíte, v hlavnej podstate nie je prakticky žiadny rozdiel. V oboch prípadoch je za všetko vinné Rusko, ktoré, ach, aká drzosť, rozmiestňuje jednotky na svojom území. Ale Západ, ako vtedy, tak aj dnes, je jednoducho prirodzeným stelesnením čistoty a najúžasnejších úmyslov. Až po nevyhnutnú ochranu „celého kultúrneho sveta“ pred východnými barbarmi.

Prečíta si to nejaký terajší nedouk, ktorý sa neorientuje vo veciach histórie a pravdepodobne bude pochybovať - skutočne Nemecko zaútočilo na Sovietsky zväz? Možno to bolo v skutočnosti naopak — ako píše nemecké ministerstvo zahraničia?! A ako Hitler vysielal do celého sveta, o tom, ako bol doslova donútený začať preventívnu vojnu proti Rusku, aby zastavil jej „hroziacu agresiu“.

Súčasnú Spojené štáty americké na zdôvodnenie svojho postoja používajú presne tie isté „argumenty“ nacistického typu. Zastrášujú celý svet „bezprostrednou ruskou agresiou“ a pod rúškom týchto obvinení vedú vlastnú „hybridnú vojnu“ proti našej krajine bez prílišnej publicity.

Nie je to nič nové pod slnkom. A Západ, či už nacistický alebo americký, zostáva tým istým Západom. Dravý, chamtivý po cudzom bohatstve, nekonečne lstivý a absolútne zradný. Až do doslovnej zhody zodpovedajúcich „textov slov“, ktoré zostávajú nezmenené počas celých historických období.

Zdroj: news-front.info